

- ♦ niebezpieczeństwo zamknięcia się w samym sobie; nieczułość na to co jest na zewnątrz; zapomnienie o świecie i historii
- ② **Jako wtargnięcie tego, co boskie w historię**
 - ♦ łac. termin *contemplatio* = *cum* (przyimek „z”) + *templatio* (od *templum* – świątynia) = żyć *cum templo*, żyć razem ze świątynią, żyć wewnątrz świętej przestrzeni
 - ♦ nie oddzielanie tego co duchowe od tego co materialne ale scalenie nieba i ziemi; tego co boskie z tym co ludzkie (Wcielenie)
 - ♦ dostrzeganie w całej historii logicznego związku, sensu! (rodzi Boży optymizm)
- ③ **Jako widzenie Chrystusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego w historii**
 - ♦ kontemplatyk– patrzy na wszystkie zawiłości historii ludzi i świata wychodząc od wizji Chrystusa ukrzyżowanego, która otwiera go na głoszenie zmartwychwstania
 - ♦ tam gdzie inni widzą tylko zniekształcone ludzkie oblicza, oczy wiary dostrzegają cierpiącego Chrystusa, którego jednak Ojciec przywrócił do życia!
- ④ **Jako ewangelizacja**
 - ♦ docelowym punktem chrześcijańskiej drogi nie jest zamknięcie się w sobie, ale głoszenie Dobrej Nowiny światu, słowem i czynem
 - ♦ jeśli misji nie poprzedza przemiana wewnętrzna zamiast nieść Ewangelię można nieść siebie

♦ ♦ ♦

Collatio – dziel się słowem!

(g.)

- ♦ *Collatio* oznacza wkład pojedynczej osoby we wspólne dzieło, tak, że każdy wyciąga korzyści z udziału innych; oznacza też porównywanie i konfrontację własnych myśli z myślami drugich.
- ♦ „*Lectio* dostarcza wskazówek, lecz *collatio* dostarcza bardziej pogłębionego poznania, dlatego *collatio* daje więcej korzyści od *lectio*” (Mnich benedyktyński, Smaragd).
- ♦ „Rozmawiać, znając temat; pytać bez chęci doprowadzenia do sprzeczki; odpowiadać bez arogancji; nie przerywać temu, kto mówi pożyteczne rzeczy; nie mieszać się ostentacyjnie; być umiarkowanym w mówieniu i słuchaniu; uczyć się, nie wstydząc się tego; nauczać bez szukania własnej chwały; nie ukrywać tego, czego się nauczyło od innych” (św. Bazyle Wielki).

LECTIO DIVINA

(na podstawie: Innocenzo Gargano)

Veni! - Wzywaj Ducha Świętego!

Aby zstąpił na ciebie i otworzył twoje uszy; aby pomógł Ci spotkać w słowie - żywe Słowo - Osobę Jezusa.

Boże nasz Ojczy światłości! Ty posłałeś na świat swojego Syna, Słowo, które stało się Ciałem, aby ukazać się nam ludziom. Ześlij teraz Twojego Ducha Świętego na mnie, abym mógł spotkać Jezusa Chrystusa w tym Słowie, które pochodzi od Ciebie, abym Je rozpoznał dogłębnie, a poznając, ukochał Je jak najmocniej i w ten sposób doszedł do szczęśliwości Królestwa. Amen.

I. Lectio - szukaj znaczenia „dosłownego”!

(lh: od do)

- ① **Przeczytaj uważnie wybrany fragment Pisma Świętego**
 - ♦ czytaj 1x 2x 3x, aż będziesz potrafił powtórzyć go z pamięci
 - ♦ kieruj swoją uwagę (ołówki, przepisanie tekstu; dramatyzacja; memoryzacja; tłumaczenie z ♦ tekstu oryginalnego; tłumaczenie z innego języka; porównanie tłumaczeń)
 - ♦ nieuważna lektura niczemu nie służy!
- ② **Odkryj strukturę fragmentu aby dojść do głównego stwierdzenia, zamierzonego przez autora tekstu**
 - ♦ każda strona Pisma Świętego to budowla, ale nie wszystkie budowle są jednakowe
 - ♦ szukaj najbardziej adekwatnej struktury, nie twierdząc, że jest jedyną z możliwych
 - ♦ oto kilka często występujących struktur:
 - ♦ opowiadanie o cudzie (moment początkowy-opis sytuacji; m. centralny-spotkanie z osobą Jezusa; zakończenie-skutki na uzdrowionym i otoczeniu)
 - ♦ mowy Piotra i Apostołów w Dz. (m. centralny to głoszenie śmierci i zmartwychwstania Jezusa)
 - ♦ opowiadania oparte o strukturę „drogi wiary” np. Niewidomy od urodzenia J 9 albo Samarytanka J 4 (Jezus z Nazaretu – Mistrz – Syn Dawida – Mesjasz – Syn Boży)
 - ♦ opowiadania z wnioskiem końcowym: „dla Boga wszystko jest możliwe” (Łk 1,37)
 - ♦ opowiadania z kluczowym stwierdzeniem na początku: Ojczy nasz...; Błogosławieni...

- ③ **Badaj centralne stwierdzenie**
 - ♦ wyróżnij w nim centralne słowo, najczęściej będzie to czasownik
 - ♦ pytaj jaki jest jego rdzeń
 - ♦ zastanawiaj się na wyrazami pochodnymi od tego samego rdzenia
 - ♦ skorzystaj z j. oryginalnych, słowników synonimów i przeciwstawieństw
- ④ **Zajmij się zdaniem podrzędnymi**
 - ♦ po wyjaśnieniu centralnego stwierdzenia cała reszta zaczyna przyjmować swoją rolę
 - ♦ nawet najmniejszy szczegół stronic Pisma zawiera niewyczerpane mnóstwo znaczeń (np.: była godzina szósta; była noc; były to pierwsze dni Przaśników)
 - ♦ cała reszta to nie tylko ramy obrazu; też jego tło; perspektywa konieczna, z której należy patrzeć na obraz by uchwycić jego istotne przesłanie

II. Meditatio - zgłębiaj znaczenia!

(lh: od do)

- ① **Zbieraj inne fragmenty (skrutacja)**
 - ♦ od „ostukiwania słowa klucza” przez „iskry” do nowych fragmentów
 - ♦ badanie określonego słowa przywołuje inne fragmenty Pisma
 - ♦ ten kto ma większą zażyłość ze słowem więcej zbierze, ten kto mniejszą mniej (manna musiała być zbierana wg liczby członków rodziny)
- ② **Strzeż słowa (ruminatio)**
 - ♦ po zebraniu całego „żniwa”, nadchodzi chwila zamknięcia się we własnej celi i opracowania tego co zostało zebrane
 - ♦ kiedy słowo padnie na dobry grunt rolnik może iść „spać”. Słowo samo jak ziarno, zakorzenia się, pączkuje, wypuszcza pędy; Ma w sobie zdolność wydawania owoców samo z siebie!
 - ♦ trzeba go strzec i chronić tzn. zagwarantować klimat wzrostu, otoczyć ciszą, uwagą, miłością i troską, by nie zostało nam skradzione przez kogoś
- ③ **Porównuj (synkrysis – rozróżnianie/sąd)**
 - ♦ podczas porównywania, gdy słowa wyjaśniają się wzajemnie, światło, które z nich wypływa oświeca także nas, w których to słowo mieszka; tam gdzie świeci, z konieczności zostają ukazane różne dzieła, czyny, myśli

- ♦ ten fakt nie pochodzi od nas. Chodzi o jasność, która uwalnia się ze Słowa. Byskawica/tagodne
- ♦ W tym momencie, *meditatio* może przekształcić się w *oratio*

III. Oratio - módl się!

(lh: od do)

- ① **Żałuj! (oratio compunctionis; fac. compunctio – kłujący ból; żal)**
 - ♦ doświadczenie przebiccia serca; Izajasz w świątyni (6,5): «Biada mi! Jestem zgubiony! Wszak jestem mężem o nieczystych wargach i mieszkam pośród ludu o nieczystych wargach, a oczy moje oglądały Króla, Pana Zastępów!»
 - ♦ słuchacze Piotra w dniu Pięćdziesiątnicy: (Dz 2,37): Gdy to usłyszeli, przejęli się do głębi serca: «Cóż mamy czynić, bracia?» - zapytali Piotra i pozostałych Apostołów.
- ② **Proś! (oratio petitionis)**
 - ♦ rodzi się ze świadomości upadków i własnej niewystarczalności
 - ♦ trzeba prosić a nie zniechęcać się! Proście a będzie wam dane! Każdy kto prosi otrzymuje; kto szuka znajduje; a kołaczącemu otworzą
 - ♦ jeśli pozostaje tylko wierność *lectio* to wokół niej zbuduje się całe nasze życie
- ③ **Dziękuj! (oratio eucharistica)**
 - ♦ rodzi się gdy wszystkie momenty naszego życia, w świetle Słowa widzimy jako momenty zbawienia
 - ♦ gdy uświadamiamy sobie Boże działanie w naszym życiu
- ④ **Uwielbiaj! (oratio laudativa)**
 - ♦ rodzi się gdy słowo Boże po prostu napętnia nas radością i nie potrafimy powiedzieć niczego więcej ponad to, że jest piękne!
 - ♦ gdy doświadczamy szczególnych momentów darmości, spontaniczności, kreatywności, odczucia piękna i dobra (cieszymy się jak dziecko)
 - ♦ modlitwa staje się pieśnią uwielbienia

IV. Contemplatio - owoc - rozkwit znaczeń!

(lh: od do)

- ① **Jako reditus ad paradysum – powrót do raj**
 - ♦ przez drogę: *lectio*, *meditatio*, *oratio* i doświadczenie powrotu do raj – powraca się jakby do ciepłego matczynej łona, gdzie wszystko jest dane, zażywane